

34. Helt när hon fullkomligt
 33. En gränslös öfverflöd
 32. Hon vidade maktens
 31. Hon vidade maktens
 30. Hon vidade maktens
 29. Hon vidade maktens
 28. Hon vidade maktens
 27. Hon vidade maktens
 26. Hon vidade maktens
 25. Hon vidade maktens
 24. Hon vidade maktens
 23. Hon vidade maktens
 22. Hon vidade maktens
 21. Hon vidade maktens
 20. Hon vidade maktens
 19. Hon vidade maktens
 18. Hon vidade maktens
 17. Hon vidade maktens
 16. Hon vidade maktens
 15. Hon vidade maktens
 14. Hon vidade maktens
 13. Hon vidade maktens
 12. Hon vidade maktens
 11. Hon vidade maktens
 10. Hon vidade maktens
 9. Hon vidade maktens
 8. Hon vidade maktens
 7. Hon vidade maktens
 6. Hon vidade maktens
 5. Hon vidade maktens
 4. Hon vidade maktens
 3. Hon vidade maktens
 2. Hon vidade maktens
 1. Hon vidade maktens

34. Helt när hon fullkomligt
 33. En gränslös öfverflöd
 32. Hon vidade maktens
 31. Hon vidade maktens
 30. Hon vidade maktens
 29. Hon vidade maktens
 28. Hon vidade maktens
 27. Hon vidade maktens
 26. Hon vidade maktens
 25. Hon vidade maktens
 24. Hon vidade maktens
 23. Hon vidade maktens
 22. Hon vidade maktens
 21. Hon vidade maktens
 20. Hon vidade maktens
 19. Hon vidade maktens
 18. Hon vidade maktens
 17. Hon vidade maktens
 16. Hon vidade maktens
 15. Hon vidade maktens
 14. Hon vidade maktens
 13. Hon vidade maktens
 12. Hon vidade maktens
 11. Hon vidade maktens
 10. Hon vidade maktens
 9. Hon vidade maktens
 8. Hon vidade maktens
 7. Hon vidade maktens
 6. Hon vidade maktens
 5. Hon vidade maktens
 4. Hon vidade maktens
 3. Hon vidade maktens
 2. Hon vidade maktens
 1. Hon vidade maktens

bli min älders hopp, Samt belade med mig sitt
 bröst, Tog Herren till sig opp.
 6. En dag, med harpan i min hand, Jag
 vid en landsväg satt: Jag spelade och Emma
 sjöng Till hennes röst blef matt.
 7. "Hur mår du nu min Emma, — sade jag,
 — Jag känner ej din röst, Ditt hjerta slår så
 tungt och hårdt Emot din faders bröst."
 8. "Och dina tårar falla ner, Så heta i min
 barm; Om du är trött så hvil dig En stund uppå
 min arm."
 9. Jag satt så tyst en långan dag Och wän-
 tade så ömt; Jag mente att hon vaknade, Så
 höra hwad hon drömt.
 10. Det blef så kallt mot aftonen, men Emma
 sof ändå; Jag rörde sakta hennes arm: Kom
 Emma lätt och gå.
 11. Men ack! des arm han war så stel, Des
 hand hon war så kall — och hennes hjerta stil-
 la stod, En hennes dag war all.
 12. Jag skrek: "O! we mig arme man! Min
 Dotter är nu död. Jag är nu blid och kan
 ej gå Fbrutan hennes stöd."
 13. Det war så kallt mot aftonen Och stor-
 men öfste sig. Och jag ej hade någon mer Som
 brydde sig om mig.
 14. Der stod jag gamle, trösklös far, Och
 barrade af skid, Och talade min Dotter till, men
 fick ej något svar.
 15. Der stod jag arma blinda man, Med
 harpan i min hand, Vid sidan af min Dotters
 lif, uti ett ofänt land.
 16. Men innan morgonen den kom, Hans lif
 war också släckt, Och nu hos Gud, sin far, de
 njutas af hans släkt.
 17. Och fröjda sig att lifwets usla dar är
 all Och werldens Herpa lemna fått, För att i
 bland de fallas ha sin lott.

GS 1409

Tre utmärkt ömma och hjert-
 rbrande

W i s o r .

Den Första:

Om Grefve v. Falkenstein
 och Prestens Dotter i Tauben-
 hain.

I Kyrkoherdens Trädgård wid Tauben-
 hain, ic.

Sj. f. Alonzo den tappre och skön Imogene, ic

Den Andra:

Singal och den förmenta Her-
 dinnan.

Ensam i skuggrika dalen, ic.

Den Tredje:

Emma och hennes far.

Jag wid min harpa sjunga will ic.

De twenne sednare sjunges under sine egne
 wälskanta wackra melodier.

Westermif.

Trykte hos E. D. Ekblad & Comp., 1837.

utan förutskick

17. **W**är är du? I den staden som du
 18. **W**är är du? I den staden som du
 19. **W**är är du? I den staden som du
 20. **W**är är du? I den staden som du
 21. **W**är är du? I den staden som du
 22. **W**är är du? I den staden som du
 23. **W**är är du? I den staden som du
 24. **W**är är du? I den staden som du
 25. **W**är är du? I den staden som du
 26. **W**är är du? I den staden som du
 27. **W**är är du? I den staden som du
 28. **W**är är du? I den staden som du
 29. **W**är är du? I den staden som du
 30. **W**är är du? I den staden som du
 31. **W**är är du? I den staden som du
 32. **W**är är du? I den staden som du
 33. **W**är är du? I den staden som du
 34. **W**är är du? I den staden som du
 35. **W**är är du? I den staden som du
 36. **W**är är du? I den staden som du
 37. **W**är är du? I den staden som du
 38. **W**är är du? I den staden som du
 39. **W**är är du? I den staden som du
 40. **W**är är du? I den staden som du
 41. **W**är är du? I den staden som du
 42. **W**är är du? I den staden som du
 43. **W**är är du? I den staden som du
 44. **W**är är du? I den staden som du
 45. **W**är är du? I den staden som du
 46. **W**är är du? I den staden som du
 47. **W**är är du? I den staden som du
 48. **W**är är du? I den staden som du
 49. **W**är är du? I den staden som du
 50. **W**är är du? I den staden som du
 51. **W**är är du? I den staden som du
 52. **W**är är du? I den staden som du
 53. **W**är är du? I den staden som du
 54. **W**är är du? I den staden som du
 55. **W**är är du? I den staden som du
 56. **W**är är du? I den staden som du
 57. **W**är är du? I den staden som du
 58. **W**är är du? I den staden som du
 59. **W**är är du? I den staden som du
 60. **W**är är du? I den staden som du
 61. **W**är är du? I den staden som du
 62. **W**är är du? I den staden som du
 63. **W**är är du? I den staden som du
 64. **W**är är du? I den staden som du
 65. **W**är är du? I den staden som du
 66. **W**är är du? I den staden som du
 67. **W**är är du? I den staden som du
 68. **W**är är du? I den staden som du
 69. **W**är är du? I den staden som du
 70. **W**är är du? I den staden som du
 71. **W**är är du? I den staden som du
 72. **W**är är du? I den staden som du
 73. **W**är är du? I den staden som du
 74. **W**är är du? I den staden som du
 75. **W**är är du? I den staden som du
 76. **W**är är du? I den staden som du
 77. **W**är är du? I den staden som du
 78. **W**är är du? I den staden som du
 79. **W**är är du? I den staden som du
 80. **W**är är du? I den staden som du
 81. **W**är är du? I den staden som du
 82. **W**är är du? I den staden som du
 83. **W**är är du? I den staden som du
 84. **W**är är du? I den staden som du
 85. **W**är är du? I den staden som du
 86. **W**är är du? I den staden som du
 87. **W**är är du? I den staden som du
 88. **W**är är du? I den staden som du
 89. **W**är är du? I den staden som du
 90. **W**är är du? I den staden som du
 91. **W**är är du? I den staden som du
 92. **W**är är du? I den staden som du
 93. **W**är är du? I den staden som du
 94. **W**är är du? I den staden som du
 95. **W**är är du? I den staden som du
 96. **W**är är du? I den staden som du
 97. **W**är är du? I den staden som du
 98. **W**är är du? I den staden som du
 99. **W**är är du? I den staden som du
 100. **W**är är du? I den staden som du

Den Första.

Skytloherdens Trädgård wid Taubenhain Går
 ett af de nattliga Spöken; Det pustar så ång-
 sligt wid Lössalens fot, Det raslar och prasslar och
 spjerner emot, Likt Dufwan som gripes af Höken.
 2. Wid groddammen smyger om natten
 ett blöf, Som sorgligt flammor och skiner; Det
 har ingen värt hvarken rot eller hån, Ej nå-
 gonstun faller der dagg eller regn, Blott vinden
 der klagande hviner.
 3. Herr Pastorns Dotter i Taubenhain,
 stod ännu i flor som en blomma, Och menlös war
 Flickan och wacker hon war, En mängd af fri-
 are alla dar, Till henne i Prestegården kommo.
 4. Der horta om bården på kullen ett stort
 Finnes öfwer Byen i dalen; Det prälar präk-
 tigt med rikedom och smäl, Som speglar des
 fönster, som stäl är des tak, Som glänsande
 silfwerportalen.
 5. Der lefde en Herre i sus och i dus, Bon
 Falkenstein säger min saga! Ut Slottet såg Jung-
 frun beständigt på sned, Beständigt slog hjertat
 när Ungherren red, I lysande rustning att jaga.
 6. På silkeslent papper till henne han skref,
 Omrandat med gyllene kanter; Han sände, infat-
 tadt i perlor och guld, Sin bild uti hjertform så
 nyter och huld, Derjemte en ring med diamanter.
 7. Rosette lät dem komma, rida och gå, Ha
 mod att ge forgen åt alla; Långt bättre är lot-
 ten som dig är beskård, Dig tror jag den ståt-
 liga Riddare wärd, Som Bönder och Guds
 kan befalla.
 8. Jag önskade gerna med dig ett par ord
 I hemlig förtrolighet språka; Jag wäntar så
 höra mitt öde af dig, Kom! frukta dig intet, för-
 tro dig åt mig, Kom! lät mig i aften dig råka.
 9. I aften wid midnatt hörs waktelens

1. **S**kytloherdens Trädgård wid Taubenhain Går
 ett af de nattliga Spöken; Det pustar så ång-
 sligt wid Lössalens fot, Det raslar och prasslar och
 spjerner emot, Likt Dufwan som gripes af Höken.
 2. Wid groddammen smyger om natten
 ett blöf, Som sorgligt flammor och skiner; Det
 har ingen värt hvarken rot eller hån, Ej nå-
 gonstun faller der dagg eller regn, Blott vinden
 der klagande hviner.
 3. Herr Pastorns Dotter i Taubenhain,
 stod ännu i flor som en blomma, Och menlös war
 Flickan och wacker hon war, En mängd af fri-
 are alla dar, Till henne i Prestegården kommo.
 4. Der horta om bården på kullen ett stort
 Finnes öfwer Byen i dalen; Det prälar präk-
 tigt med rikedom och smäl, Som speglar des
 fönster, som stäl är des tak, Som glänsande
 silfwerportalen.
 5. Der lefde en Herre i sus och i dus, Bon
 Falkenstein säger min saga! Ut Slottet såg Jung-
 frun beständigt på sned, Beständigt slog hjertat
 när Ungherren red, I lysande rustning att jaga.
 6. På silkeslent papper till henne han skref,
 Omrandat med gyllene kanter; Han sände, infat-
 tadt i perlor och guld, Sin bild uti hjertform så
 nyter och huld, Derjemte en ring med diamanter.
 7. Rosette lät dem komma, rida och gå, Ha
 mod att ge forgen åt alla; Långt bättre är lot-
 ten som dig är beskård, Dig tror jag den ståt-
 liga Riddare wärd, Som Bönder och Guds
 kan befalla.
 8. Jag önskade gerna med dig ett par ord
 I hemlig förtrolighet språka; Jag wäntar så
 höra mitt öde af dig, Kom! frukta dig intet, för-
 tro dig åt mig, Kom! lät mig i aften dig råka.
 9. I aften wid midnatt hörs waktelens

6. De woro de enda som hade Rum i hans
 länsliga själ. I sin förtjusning han sade:
 Himlen will Fingal så wäl.
 7. Nitton år ensam han bodde Eugu i sin
 lönfika dal; I sin förtjusning han trodde Sig
 bo uti Englarnas sal.
 8. Han såg en morgon wid strömmen Nå-
 gon som låg der och bad, Skön, som en En-
 gel i drömmen, Som sjelfwa nöjet så glad.
 9. Fingal gick fram till den sköna, Fatta-
 de ljust hennes hand, Drog henne ned i det
 gröna, Inwid den brusande strand.
 10. "Skönaste Flicka!" han sade "Will du
 ej blifwa hos mig, Blifwa hos Fingal den
 den glade Som aldrig skall skiljas från Dig."
 11. Stammande sad' denna qwinna: "Jag
 får ej blifwa hos Dig; Jag är ej någon Her-
 dinna: Ack Fingal! du kan ej få mig."
 12. Kind emot kind nu brinner, Fingal
 gaf Flickan en kyss, Bredgad hon hastigt för-
 swinner, Och han står ensam som nys.
 13. Förtwiflad tar, från sitt galler, Bödan
 och modigt den för, Spänner, skjuter och fal-
 ler, Blickar till jorden och döer.
 Den Tredje.
Sag wid min harpa sjunga will En mycket
 sorglig sång: Hur sömnen från min ögon
 flöt Och natten hon war lång.
 2. Ack lifwet tungt och ledsamt är Min wan-
 dring är så swår: Jag hafwer warit blind och
 arm I många Herrans år.
 3. Det war min Dotter, huld och skön, Som
 wid min sida gick Mig ledde med sin trogna
 hand Mig wärmd med sin blick.
 4. Och hwarje Christen wandringsman, Som
 uppå denna wägen war, Så gaf han mer för
 Emmas skull Ut hennes gamla far.
 5. Den, som war min enda tröst Och tänkte